

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ—13 ΙΟΥΝΙΟΥ 2020

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος και ο
πατήρ Έφραιμ βρίσκονται
στο ναό για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
7 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ, Ίωαν. 7, 37-52—8,12
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΔΕΥΤΕΡΑ
8 ΙΟΥΝΙΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Του Αγίου Πνεύματος

ΠΕΜΠΤΗ
11 ΙΟΥΝΙΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

*Βαρθολομαίου &
Βαρνάβα, Αποστ.
Αποκ. εικόνας Άξιον
Εστι, Αγ. Λουκα
Κριμαίας*

ΚΥΡΙΑΚΗ
14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Έυαγγελικά Αναγνώσματα—
Έπιστολή— Έβρ. 11: 33-40, 12: 1-2
Έυαγγέλιο— Ματθ. 10: 32-33, 37-38, 19: 27-30

«Γι' αυτό εμφανίστηκε το Άγιο Πνεύμα με μορφή πύρινων γλωσσών, για να μας θυμίζει και κάποια παλιά ιστορία. Επειδή δηλαδή στα παλιά χρόνια παραλογίστηκαν οι άνθρωποι και θέλησαν να χτίσουν ένα πύργο που να φτάνει ως τον ουρανό (ο πύργος της Βαβέλ) και με τη σύγχυση των γλωσσών διέλυσε ο Θεός την κακή απόφασή τους, γι' αυτό και τώρα με μορφή πυρήνων γλωσσών πετά σε αυτούς το Άγιο Πνεύμα, για να ενώσει με αυτό την οικουμένη που ήταν χωρισμένη».

- Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου, Β' Ομιλία «Εις την Αγία Πεντηκοστή»

ΠΑΝΑΓΙΑ ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙ

Η θαυματουργή αυτή εικόνα, που φυλάσσεται σήμερα στο ιερό σύνθρονο του Πρωτάτου των Καρύων, βρισκόταν κατά τα τέλη του Ι' αιώνα σε ένα κελί κοντά στις Καρυές που σήμερα φέρει την ίδια επωνυμία "Άξιον εστί" λόγω του εξής θαύματος: Ενώ ο Γέροντας του Κελιού απουσίαζε σε αγρυπνία του Πρωτάτου, συνέβη να φιλοξενήσει ο υποτακτικός του, που έμεινε μόνος στο κελί, κάποιον άγνωστο περαστικό μοναχό μαζί με τον οποίο, μάλιστα, έψαλλε και την ακολουθία του όρθρου της Κυριακής. Όταν λοιπόν έφθασαν στην Θ' ωδή του κανόνα, ο μεν μοναχός του Κελιού έψαλλε "Την Τιμιωτέραν", το γνωστό αρχαίο αυτό ύμνο του Αγίου Κοσμά του Ποιητή, που ψαλλόταν τότε όπως και σήμερα μαζί με τους θεομητορικούς στίχους της Θ' ωδής (Μεγαλύνει η ψυχή μου τον Κύριον..."), ενώ ο ξένος μοναχός άρχισε τον ύμνο διαφορετικά, προσθέτοντας στην αρχή του το μέχρι τότε άγνωστο προοίμιο «Άξιον εστί ως αληθώς...».

Το προοίμιο αυτό τόσο θαυμασμό προκάλεσε στον ντόπιο μοναχό, ώστε το ζήτησε και γραπτώς, για να μπορεί να το ψάλλει και αυτός. Επειδή όμως δε βρέθηκε μελάνι και χαρτί μέσα στο κελί, ο μυστηριώδης ξένος μοναχός χάραξε τον ύμνο με το δάκτυλό του σε μια πέτρινη πλάκα και πρόσθεσε ότι έτσι πρέπει να ψάλλεται στο εξής ο ύμνος αυτός από όλους τους Ορθόδοξους. Έπειτα, έγινε άφαντος. Οι Αγιορείτες έστειλαν την πλάκα στον βασιλιά και στον Πατριάρχη, ενώ την εικόνα, μπροστά στην οποία ψάλλθηκε για πρώτη φορά ο αγγελικός ύμνος, τη μετέφεραν στο Πρωτάτο, στο οποίο καθιερώθηκε να γίνεται και η ετήσια πανήγυρη σε ανάμνηση του θαύματος και προς τιμή της Θεοτόκου. Σύμφωνα με το αρχαίο συναξάρι, η γιορτή αυτή αρχικά τελούνταν στο Κελί, όπου είχε γίνει το θαύμα, και μάλιστα προς τιμή του αρχάγγελου Γαβριήλ, που χωρίς άλλο ήταν ο θαυμαστός εκείνος ξένος μοναχός.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς

(Πράξ. β' 1 – 11)

«Καί ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου»

Πεντηκοστή, ἀδελφοί μου, σήμερα. Μία ἀπό τίς μεγαλύτερες γιορτές τῆς πίστες μας. Ἡ λέξη σημαίνει ἐπιδημία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡμέρα δηλαδή κατὰ τὴν ὁποία ἦρθε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι σήμερα δέν συγκινοῦνται ἀπὸ τὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονός. Εἶναι εὐαίσθητοι στὰ μικρά καὶ δυστυχῶς ἀδιάφοροι στὰ μεγάλα καὶ ὑψηλά. «Ἦρθε τὸ φῶς στὸν κόσμον καὶ οἱ ἄνθρωποι μίσησαν τὸ φῶς, διότι ἦταν πονηρὰ τὰ ἔργα τους» (Ἰωάν. 3,19). Ἔπαψαν νὰ πιστεύουν στὰ πνευματικά, πιστεύουν μόνο στὴν ὕλη.

Μέ τὰ φυσικὰ μάτια κανένας δέν εἶδε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Διότι τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὡς Θεός, ὡς τὸ τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας εἶναι ἀόρατο. Ἐγινε αἰσθητὸ καὶ ὁρατὸ μέ τίς ἐκδηλώσεις πού εἶχε τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Φάνηκε σάν ἀέρας σφοδρὸς πού γέμισε τὸ σπίτι πού ἦταν μαζεμένοι οἱ μαθητές. Φάνηκε σάν γλῶσσες φωτιᾶς πού κάθε μία κάθισε πάνω στὰ κεφάλια τῶν μαθητῶν. Ἐγινε αἰσθητὴ ἡ παρουσία Του ἀπὸ τὴν ἀντίδραση τοῦ Πέτρου, ὁ ὁποῖος ἀποβάλλει τὴ δειλία, πού τὸν ἔκανε νὰ τρέμει μπροστὰ σέ μία ὑπηρέτρια καὶ νὰ κηρύττει μέ θάρρος σέ χιλιάδες λαοῦ τὸν ἀναστημένο Χριστό. Εἶδαν τοὺς ἀγράμματος ψαράδες πού γνώριζαν μόνο τὴ μητρικὴ τους γλῶσσα, νὰ μιλοῦν σέ ὅλες τίς γλῶσσες τοῦ κόσμου. Καὶ τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι τίς ἔμαθαν σέ μία στιγμή. Λαλοῦσαν «τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ». Λένε πράγματα πού ἓνας Πλάτωνας καὶ ἓνας Ἀριστοτέλης θὰ τὰ ἄκουγαν μέ θαυμασμό.

Οἱ ἀπόστολοι εἶχαν ἤδη λάβει Ἅγιο Πνεῦμα ὅταν ὁ Χριστός μας, στὴν πρώτη ἐμφάνισή του μετὰ τὴν Ἀνάσταση, τοὺς εἶπε: «Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον». Ἀλλὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἔλαβαν τὸ πλήρωμα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐπλήσθησαν περισσότερο ἀπ' ὅσο προηγουμένως. Ἐπλήσθησαν μέ τίς χάρες τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἐγιναν ἁγιώτεροι, πνευματικώτεροι, οὐράνιοι ἄνθρωποι. Γέμισαν περισσότερο ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὸ Χριστό καὶ ὅλοι οἱ φόβοι τους καὶ οἱ δισταγμοὶ τους καὶ οἱ θλίψεις τους νικήθηκαν. Γέμισαν μέ τίς ἐξαιρετικὲς δωρεές τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέ ὑπερφυσικὲς δυνάμεις, μέ τίς ὁποῖες τελοῦσαν θαύματα διὰ τῶν ὁποίων θὰ βεβαιωνόταν ἡ ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου καὶ θὰ σφραγιζόταν τὸ κήρυγμά τους.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη τὸ Πανάγιον Πνεῦμα παραμένει στὴν Ἐκκλησία, τελειοποιεῖ τὰ ἱερὰ Μυστήρια καὶ μεταδίδεται στοὺς πιστοὺς μέσῳ αὐτῶν. Ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει τὴ σύστασή της καὶ τὴ διαχρονικὴ παρουσία της στὸν κόσμο στὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὸ ζωοποιεῖ, οἰκοδομεῖ, αὐξάνει καὶ τελειοποιεῖ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Μέ τὴ βούληση καὶ τὴν κυριαρχικὴ του ἐξουσία διανέμει τὰ χαρίσματα μέσα στὴν Ἐκκλησία. Αὐτὸ ἐπιστατεῖ στὴ διατύπωση τῶν δογμάτων τῆς πίστες μας, κατευθύνει τὴν Ἐκκλησία σέ ὁλόκληρη τὴν ἀλήθεια.

Ὁ κάθε πιστὸς ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς βάπτισής του πῆρε τὴ σφραγίδα τῆς θείας δωρεᾶς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέ τὸ μυστήριον τοῦ Ἁγίου Χρίσματος καὶ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ζεῖ μέσα στὴν Ἐκκλησία τὴν προσωπικὴ του Πεντηκοστή. Στὸν κάθε πιστὸ ξεχωριστὰ ὁ Παράκλητος ἐργάζεται μέ τὴν παντοδύναμη χάρη, τὴν ἄκτιστη ἐνέργεια, ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ καθαρισθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, νὰ ἀνακαινισθεῖ, νὰ ἁγιασθεῖ. Αὐτὸ μᾶς οἰκοδομεῖ καὶ μᾶς αὐξάνει. Δέν μπορούμε νὰ κάνουμε προσευχὴ ἂν δέν μᾶς καθοδηγήσει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Μετάνοια δέν μπορούμε νὰ ἔχουμε ἂν Αὐτὸ δέν μαλακώσει τὴν καρδιά μας. Αὐτὸ κατανοεῖ τὴν ἀσθένειά μας καὶ τὴν πνευματικὴ ἀδυναμία μας καὶ ἔρχεται ὡς «Παράκλητος ἀγαθός» καὶ ἐνισχύει τὴν καρδιά μας, τὴν ἀνακουφίζει, τὴν παρηγορεῖ, τὴ δυναμώνει, μᾶς χαρίζει ἀνάπαυση καὶ εἰρήνη.

«Πάντα χορηγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον». Τὰ πάντα, κάθε πρόοδο πνευματικὴ κι ἓναν πόθο αἰώνιας ζωῆς. Κι ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, ὡς ἀνταπόκριση σέ ὅλα αὐτά, δύο πράγματα καλοῦμαστε νὰ προσφέρουμε ὡς ἀντίδωρο: τὴν ταπείνωση καὶ τὴν καθαρότητα τῆς καρδιᾶς μας. «Παράκλητε ... ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν». Ἀμήν.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν,
ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός,
ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν,
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος,
καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βασιλιά οὐράνιε, Παράκλητε, Πνεῦμα Ἅγιο,
πού ἀπὸ Σένα πηγάζει ἡ ἀλήθεια·
πού βρίσκεσαι παντοῦ καὶ μέ τὴν παρουσία Σου
γεμίζεις τὰ πάντα·
Ἐσὺ πού εἶσαι ὁ θησαυρὸς καὶ ἡ πηγὴ κάθε ἀγαθοῦ
καὶ δωρίζεις τὴ ζωὴ,
ἔλα καὶ κατοίκησε μέσα μας,
καὶ καθάρισέ μας ἀπὸ τὰ σίγματα τῆς ἁμαρτίας
καὶ σῶσε, Πανάγαθε, τίς ψυχές μας.